

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 65/10
Люксембург, 1 юли 2010 г.

Решение по дело C-99/09
Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o./Prezes Urzędu Komunikacji
Elektronicznej

Съдът уточнява, че възпиращият характер на таксата за преносимост на телефонния номер се преценява предвид разходите, понасяни от оператора за извършването на тази услуга

За да не бъдат потребителите възпрени да използват възможността за преносимост, националният регулаторен орган все пак може да определи пределен размер на тази такса, който е по-нисък от разходите

С решение от 2006 г. председателят на компетентния в областта на електронните съобщения полски национален регулаторен орган (НРО) налага на Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. (PTC) глоба от 100 000 PLN (около 24 350 EUR), по съображение че еднократната такса от 122 PLN (около 29,70 EUR), която в периода от 28 март до 31 май 2006 г. PTC начислява при смяна на оператора, представлява нарушение на Закона за далекосъобщенията, тъй като подобен размер възпира абонатите на PTC да упражнят правото си на преносимост на номера.

Тъй като счита, че размерът на еднократната такса за преносимост на номера — възможност за телефонния абонат да запази своя номер при смяна на оператора — не може да се изчислява, без да се вземат предвид понасяните от оператора разходи за извършването на тази услуга, PTC подава жалба срещу това решение.

Сезиран с касационна жалба, Sąd Najwyższy (полски Върховен съд) иска по същество от Съда да се произнесе дали компетентният национален регулаторен орган (НРО), който следи потребителската такса за преносимост на номера да не възпира използването на тази възможност, е длъжен да взема предвид разходите, понасяни от операторите на мобилна телефонна мрежа.

На първо място Съдът припомня, че с правото на преносимост на номера се цели премахване на пречките пред свободния избор на потребителите, по-конкретно когато същите правят избор измежду операторите на мобилни телефонни мрежи, и по този начин гарантиране на ефективна конкуренция на пазара на телефонни услуги.

Накрая Съдът отбелязва, че за постигането на тези цели Директивата за универсалната услуга¹ предвижда, че НРО гарантират, че цените за взаимно свързване при осигуряването на преносимост на номера са разходоориентирани и че евентуалните такси за абонатите не възпират последните да използват тази възможност.

Изводът на Съда е, че **понасяните от оператора разходи за взаимно свързване и размерът на потребителската такса по принцип са обвързани**. Поради това е възможен компромис между интересите на потребителите и на операторите.

Съдът подчертава, че методът, който НРО са избрали, за да преценят дали таксата има възпиращо действие, трябва да бъде съгласуван с принципите на определяне на цените за

¹ Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213).

взаимно свързване и да дава възможност да се осигури обективност, пълна ефективност и прозрачност на ценообразуването.

Ето защо, като използва обективен и надежден метод, **НРО следва да определи както понасяните от операторите разходи** за осигуряване на преносимост на номера, **така и пределния размер на таксата, над който потребителите могат да откажат посочената услуга.**

След като извърши тази преценка, НРО трябва евентуално да се противопостави на прилагането на такса, която макар да е свързана с посочените разходи, предвид всички данни, с които НРО разполага, има възпиращ за потребителя характер.

Следователно в тази хипотеза **за НРО може да се окаже необходимо да приеме, че размерът на потребителската такса трябва да бъде по-нисък от размера, определен само на основата** на изчислените по обективен и надежден метод разходи, които операторите следва да направят, за да осигурят преносимост на номерата.

В резултат на това **Съдът постановява, че НРО трябва да вземе предвид понасяните от операторите** на мобилни телефонни мрежи **разходи за осигуряване на преносимост на номера**, когато преценява дали потребителската такса за тази услуга има възпиращ характер. **Той обаче има право да определи пределен размер на начисляваната от операторите такса, който е по-нисък от понасяните от последните разходи, когато изчислената само на основата на тези разходи такса може да възпре потребителите да използват възможността за преносимост.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+ 352) 4303 3708